Fragmentarium

pueꝛit. Quē in cella ſua reperiens ſeorſū tulit: qua tēptatiōe vrgēt̄ īquiſiuit. Cui cōfiteri eps tēptationē ſuā verecūdatus noluit. Cū vō ille diceret ꝙ in illa tali dei famula praui amoris oculos īiecíſſꝫ atqꝫ adhuc eps negaret: adiūxit dicēs. Quare negas qd̄ inq̄reris? q̄ ad hoc uſqꝫ veſpere heſterno ꝓductus es ut ī poſtiora illi9 alapā ferires? Ad que nimirū verba dephenſū ſe eps intuēs: humilit̄ ꝯfeſſus ē qd̄ prius ꝑtinacit̄ negauit. Cui9 ruine et verecūdie idē iudeus conſulēs qualit̄ hoc cognouiſſꝫ vel q̄ in cōuentu malignoꝝ ſpirituū de eo audiſſꝫ indicat. Qd̄ ille audiēs ſe in terrā ꝓtin9 dedit: moxqꝫ de ſuo habitaculo nō ſolū eandē dei famulā ſꝫ et oēs q̄ſqꝫ feīas que ī eius illic obſeq̄o habitabāt expulit. In eodē vō tēplo apollinis bti andree apli repēte oratoriū fecit: atqꝫ oī illa tēptatiōe carnis funditus caruit. Iudeū aūt cui9 viſiōe atqꝫ īcrepatiōe ſaluatus ē ad eternā ſalutē traxit. Nā ſacramētis fidei ībutū atqꝫ aqua baptiſmatis emūdatū ad ſcē ecclie gremiū ꝑduxit. Sicqꝫ fcīm ē ut hebre9 idē dū ſaluti aliene cōſuluit pueniret ad ſuā: et ops deus inde alterū ad bonā [ꝑ]duceret. unde ī bona vita alterū cuſtodiuiſſꝫ. Petr9? Res hec geſta quā audiui [ti]morē michi ꝓbet et ſpem. Greg. Utrūqꝫ ſic oportet et de dei ſꝑ nos miſatiōe cōſiderare et de nrā infirmitate formidare. Ecce ēī padiſi cedrū concuſſā audiuim9 ſꝫ nō euulſā: q̄tinus īfirmus nobis et de ei9 concuſſione naſcat̄ timor. et de ei9 ſtabilitate fiducia.

De conſtātio epo.

Vir qqꝫ venabilis vite cōſtancius aquine ciuitatis eps fuit: qui nup ꝓdeceſſoris mei tpe bte meōrie iohis pape defunctus ē. Hunc ꝓphetie habuiſſe ſpm multi teſtant̄ qui eū familiarit̄ noſſe potuerūt. Cui9 int̄ multa hoc ferūt religioſi veraceſqꝫ viri q̄ pñtes fuerūt: ꝙ in die obitus ſui cū a circūſtantibꝫ ciuibꝫ utpote deceſſurus p̄r tā amabilis amariſſie plāgeret̄. eū flendo requiſierūt dicētes. Quē poſt te p̄r hēbim9? Quibꝫ ipſe ꝑ ꝓphetie ſpm rn̄dit dicēs. Poſt cōſtantiū mulionē. p9 mulionē fullonē o te aquine: et poſt hūc neminē habebis. Quibꝫ ꝓphetie verbis editis. vite exalauit ſpiritū extremū. Quo defuncto. eius ecclie paſtoralē ſuſcepit curā andreas diaconus illi9: q̄ quondā in ſtabulis itinerū curſū ſeruauerat equorū. Atqꝫ hoc ex hac vita ſubducto. iouin9 ad epātus honorē accerſitus ē: qui ī eādē urbe fullo fuerat. Quo adhuc ſupſtite. ita cuncti īhabitatores illius ciuitatis barbaroꝝ gladys et peſtilētie īmanitate vaſtati ſūt: ut poſt mortē illi9 nec q̄s eps fieret nec quibꝫ fieret potuiſſet inueniri. Sicqꝫ cōpleta ē viri dei ſentētia: q̄tinus poſt exceſſū duorū ſe ſequētiū eius ecclia paſtorē minime habēt.

De frigidiano epo.

Neqꝫ hoc ſileā qd̄ narratore viro venābili venantio lunenſi epo me añ biduū cōtigit agnouiſſe. Lucane nāqꝫ ecclie ſibi ꝓpique fuiſſe mire virtutis virū frigidianū nomine narrauit eſſe. Cui9 hoc

License: public_domain – Leuven, KU Leuven Bibliotheken Bijzondere Collecties, Ms. 1518, fol. 26r – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-siju/7374/59252)